

SJÆLELEN SIDDER (OGSÅ) I NÆSELEN

Dit ansigt fortæller noget om, hvem du var, er og gerne vil være. Facereading hitter lige nu, men er i virkeligheden et ældgammelt fænomen, som blev hyldet af Aristoteles, og i dag både bliver brugt af CIA og tegnefilmselskabet Pixar.

Tekst: **Maise Njor** manj@berlingske.dk

Det er en virkelig god kæbe, du har der,« siger Fatima Louborg. Man er vel altid til fald for lidt smiger, så selvfølgelig spørger man lidt mere ind til, hvorfor den kæbe er så fantastisk ... Vi er halvvejs igennem en facereading på en ellers kedelig hverdagsmorgen, hvor alle modkørende cyklister har set ud, som om de lige havde fået sprøjtet citron i øjet. Men dagen er allerede blevet en del bedre, efter beskeden om, at jeg også har en interessant pande, som angiveligt signalerer kreativitet og strukturelle evner. Nu viser det sig, at en stærk kæbe er tegn på ambitioner og selvstændighed. Det er sjovt, som jeg ankom skeptisk, og nu er lutter øren ... Og pande og kæbe ...

Fatima Louborg er frisør, sminkør, akupunktør ... Og så læser hun ansigter. Hun er uddannet hos den kinesisk-amerikanske facereader Lillian Bridges, og nu praktiserer hun det selv fra sin klinik på Frederiksberg. Hun startede sin karriere som sminkør på bl.a. TV-serien Anna Pihl, og derfor har hun en del kunder, som er skuespillere. De er ikke så bange for at tale om deres ansigt på godt og ondt, fortæller hun. For os andre, som bare bruger det til dagligdagsting, så som at se vrede, glade eller »jeg havde ærligt talt regnet med et lidt lykkeligere ægteskab«-agtige ud, kan det være svært. Jeg havde hørt om hende fra flere kanter og ville gerne undersøge, hvad det var, hun kunne. Er det bare endnu et modefænomen, hvor man går hen til en eller anden form for behandler, der taler solarie-sprog (altså nævner ens fornavn mange og overraskende umotiverede steder i sætningerne), mens man får lov til at tale uklædeligt meget om sig selv? Eller er der noget, man kan bruge?

Fysiognomik, som det hedder, har været skiftevis hyldet og latterliggjort, fra den græske filosof og videnskabsmand Aristoteles, der troede på, at man kunne læse en persons karakter ud fra et ansigt, til Leonardo da Vinci, der mente, det var humbug, og til forrige århundredes forsøg på at indkredse, hvordan en kriminel så ud via »mugshots«.

Facereading foregår ved, at »læseren« sidder over for dig og kigger så indgående på dit ansigt, at det kan føles en smule grænseoverskridende. Dernæst går hun i gang med at spørge ind til dit liv. Nogle træk er du født med, og andre har du fået efterhånden, som erfaringerne sætter sine spor. Der er smilerynker og bekymringsrynker, og der er også, viser det sig, omsorgs-rynker. Det er det, vi andre ville kalde hønserøvmund. Som jeg troede var opstået, fordi kæften ikke har stået stille, siden jeg blev født, altså en form for vokal-induceret slitage. Men det er ikke sådan, det er, siger Fatima Louborg – man får dem, hvis man har for travlt med at opfylde andres behov, og glemmer sine egne.

»De kaldes også »overnurturing-lines«,« forklarer Fatima. »I gamle dage blev de kaldt ryggerynker, men det har intet med det at gøre – man får dem, hvis man giver mere af sin energi fra sig, end man får. Det betyder, at du skal give dig selv noget godt, for der er et stort sort hul, der skal fyldes op – og så begynder du at være »din egen mor«, og rynkerne bliver knap så tydelige,« siger hun.

Man kan sige, at facereading er endnu et trin i vores selvoptagede tid – skal vi ikke snart tale om mig-mig-mig? Men det giver da egentlig fin mening, at livet selvfølgelig sætter sine spor, og det er rart at tale om det med en person, som ikke er ens ven. Hun er heller ikke psykolog eller psykiater, healer eller coach. Fatima Louborg forklarer, at hun ved at se på folks ansigtstræk, mimik og linjer dels kan se, hvor der evt. er brug for at sætte ind med akupunktur, dels kan styrke ens selvværd.

»Og efter vores snak er du måske blevet opmærksom på, at der er nogle ting, du kan slippe, fordi du ikke har brug for dem længere,« siger hun.

Den amerikanske psykolog Paul Ekman har skrevet »Emotional Awareness« med Dalai Lama, og det er desuden ham, Tim Roth's karakter er bygget over i den amerikanske serie »Lie to me«. Han er ekspert i såkaldt »facial emotion analysis«, og har blandt andet lavet kurser for CIA og amerikansk lufthavns-personale, så de bliver bedre til at spotte en potentiel terrorist, og for personalet i Abu ☞

Sådan læser du et ansigt

Øjenbryn – er de meget lige, er det tegn på, at man er meget fair. Hvis brynene er kraftige, har man en stærk og god lever. En god lever betyder, at man er god til at dyrke sport og er generelt ret fysisk, og så er man god til at udtrykke vrede.

En horisontal linje mellem øjnene kommer af bekymring. En lodret er tegn på frustration og utålmodighed.

Smilerynker – er lige netop det, så dem skal vi bare fylde op med. Dog må de helst ikke være for lange – det kan være tegn på, at man er manisk.

Har man **høje kindben**, så er man bossy, dvs. at man er en god chef.

Næsen har flere betydninger, alt efter form og struktur. Den viser bl.a. din karakter. Hvis du har en spids næse, har du næse for nyheder. Har du en lille næse, er det godt for dig at bo i varme lande og have økonomisk tryghed.

Smalle øjne antyder, at man har et indadvendt følelsesliv. Meget emotionelle mennesker har store åbne øjne. Har man øjne, der vender opad, lidt katteagtigt, så er man meget nysgerrig.

Rynker om læberne, eller »**hønserrøvmund**« er tegn på, at du nærer andre, mere end du nærer dig selv. De er de nemmeste rynker at komme af med – hvis du er god ved dig selv.

Nederste del af kinderne – her får man rynker, hvis man ryger, eller hvis man trækker vejret dårligt.

Har man en strittende eller en meget **kraftig hage**, så er man meget viljestærk.

Munden er indikator på, om man er god til at nyde mad, og om man udtrykker sine emotioner. En overlæbe, der er større end underlæben, betyder, at man er glad for at udtrykke sig verbalt og kan lide lidt drama. Folk med store læber er gode til at nyde generelt – så hvis man vil have større læber, skal man nyde mere, kysse mere og forkæle sig selv.

Kilde: Akupunktør og facereader Fatima Louborg.
Illustration: Iris

Fatima Louborg.
Foto: Ida Odgaard

Den måde, du ser ud på, når du bliver født, er ligesom dit dna. Så kommer du ud for nogle ting i dit liv, som forandrer dig. Man kan sammenligne det med at læse på ringene på et træ, hvornår der var tørke, og hvornår der var gode år

Fatima Louborg, akupunktør og facereader

Ghreib-fængslet, der gjorde dem i stand til at få hemmeligheder ud af fangerne UDEN tortur. I den blødere ende har han også været hyret af Pixar-studierne, så de kunne forbedre de forskellige ansigtstræk på tegnefilmsfigurerne. Og ifølge ham, er der syv følelser, vi alle veksler imellem: Vrede, tristhed, frygt, overraskelse, væmmelse, foragt og glæde. Præcis som i Pixar-hittet »Inderst Inde« kæmper følelserne nogle gange om pladserne, og præcis som i filmen prøver vi alle af og til at skjule vores følelser. Men den går ikke, når man er hos en facereader.

»Når jeg læser dit ansigt og fortæller, hvad jeg ser, så svarer ansigtet jo igen med det samme. Jeg kigger også på din mimik og bittesmå bevægelser. Jeg ser dels på det, du er født med, dels på det, der er et resultat af dit liv og den, du er. Man kan sige, at rynkerne er fastfrosne følelser. Hvis du igen og igen igennem livet har følt det samme, bliver kroppen træt af hele tiden at skulle lave en bestemt mimik, og så er det nemmere at beholde den konstant. For eksempel er der nogle, der er skeptikere, og det sætter sig i en særlig linje over øjenbrynene. For nogle er det fint at være skeptiske, mens andre udelukker nogle ting, de faktisk kunne have brug for,« siger Fatima Louborg.

Det lyder lidt langhåret, men giver alligevel god mening, tænker jeg, mens jeg sidder og bliver nærlæst i mit ansigt. Vi kender jo alle fornemmelsen af, at vi med det samme kan lide nogle mennesker (tænk bare på kærlighed ved første blik!), og er på vagt over for andre. Fordi deres liv og måde at gå til verden på har sat sig spor, til deres ansigt til sidst er et topografisk atlas over forhåbninger og skuffelser, drømme og dæmoner. For eksempel hønserøvmunden, som kan komme, hvis man tiltrækker folk, der gerne vil suge på ens energi. Derfor foreslår Fatima, at vi laver en øvelse: »Forestil dig, at du udsender en stråle af lys og glæde. Tænd lyset i hjertet, som på en stikkontakt, så stråler du ud af både brystkassen og ryggen. Det er din sjæls lys, og du kan vælge, om du vil have en almindelig pære, eller om det skal være en ordentlig projektor. Det er en beskyttelsesøvelse, for der er mindre chance for, at snylteryperne kommer og tager din energi, hvis du udstråler denne styrke.«

Efter lidt tid forstår jeg, hvad hun mener. Med lukkede øjne kan jeg mærke en snurrende energi brede sig i brystkassen.

Det kan føles en smule bongo, også når Fatima kigger på ens højre øre, og spørger, om ens mor var ked af det un-

der graviditeten. Eller kigger på det venstre og vil høre, om man oplevede noget psykisk destabiliserende i syv-års-alderen. Jeg siger til hende, at det er knap så ligetil at forstå, som det med rynkerne og linjerne. Hun svarer, at vi jo alle læser andres ansigter hele tiden – vi er måske bare ikke bevidst om, at vi gør det. At hun har uddannet sig til facereader gør så bare, at hun ved, hvad signalerne betyder. F.eks. kan hun se, om man har bull-shit detectors, og ofte stammer dette fra et barndomshjem, hvor man skulle være på vagt.

»Den måde, du ser ud på, når du bliver født, er ligesom dit dna. Så kommer du ud for nogle ting i dit liv, som forandrer dig. Man kan sammenligne det med at læse på ringene på et træ, hvornår der var tørke, og hvornår der var gode år,« siger hun, og fokuserer pludselig på min pande. »Formen på den viser, at du er influeret af dine bedstemødre,« konstaterer hun. Og ja, det er fuldstændig rigtigt, og jeg ved ikke, hvad jeg skal tænke om det her – men mine bedstemødre var mine yndlingspersoner. Alt muligt andet sætter sig på ansigtet, så hvorfor skulle din bedstemor ikke?! Angiveligt kan man også se, om de indre organer er belastet eller ikke fungerer optimalt, og derfor afsluttes behandlingen med akupunktur. Jeg får nåle i ansigtet, og på ben og fødder, og så ligger jeg der på briksen og tænker. Det her er en mærkelig oplevelse, men den er også mærkeligt dejlig ...

På vej ud af døren siger Fatima: »Husk det med, at omsorgsrynkerne kan forsvinde igen, hvis du ændrer dit liv, og sørger for at forkæle dig selv.«

»Ja,« svarer jeg spædt.

»Og når jeg siger forkæle, så mener jeg, at det skal være i en grad, så du ender med at skamme dig,« siger Fatima.

»Ja,« siger jeg, denne gang lidt mere modigt, for jeg er kommet i tanke om et lagersalg lige om hjørnet.

»Du skal altså forkæle dig selv virkelig meget,« understreger Fatima.

»Ja,« siger jeg, giver hende et knus, for det føles pludselig på sin plads, stiger på min cykel og kører hen og bruger 700 kroner på lækre cremer på lagersalget. Da jeg cykler derfra, skammer jeg mig grundigt, men det sære er, at jeg smiler over hele femøren og hjertet banker, som om jeg er nyforelsket. Er det facereadingen, hjerte-øvelsen eller akupunktoren? Jeg kan ikke sige det. Men alle smiler til mig.

Se mere på fatimalouborg.dk